

РЕПУБЛИКА БЪЛГАРИЯ
ЧЕТИРИДЕСЕТО НАРОДНО СЪБРАНИЕ
КОМИСИЯ ПО БЮДЖЕТ И ФИНАНСИ

ИЗВАДКА
от Доклад за второ гласуване

**По законопроект за данъците върху доходите на физическите лица,
№ 602-01-61, внесен от Министерски съвет на 19.07.2006 г.**

**ОТНОСНО: Текстове приети съгласно чл. 71, ал. 1 от ПОДНС
на пленарно заседание, проведено на 2 ноември 2006 г.**

Местни физически лица

Чл. 4. (1) Местно физическо лице, без оглед на гражданството, е лице:

1. което има постоянен адрес в България, или
2. което пребивава на територията на България повече от 183 дни през всеки 12-месечен период, или
3. което е изпратено в чужбина от българската държава, от нейни органи и/или организации, от български предприятия, и членовете на неговото семейство, или
4. чийто център на жизнени интереси се намира в България.

(2) За целите на ал. 1, т. 2 лицето се счита за местно за годината, през която пребиваването надхвърли 183 дни. Денят на излизане и денят на влизане в страната се смятат поотделно за дни на пребиваване в страната.

(3) За целите на ал. 1, т. 2 периодът на престой в България единствено с цел обучение или медицинско лечение не се счита за пребиваване в България.

(5) Не е местно физическо лице лицето, което има постоянен адрес в България, но центърът на жизнените му интереси не се намира в страната.

Комисията подкрепя по принцип текста на вносителя за чл. 4, като предлага следната редакция на ал. 4:

„(4) За целите на ал. 1, т. 4 центърът на жизнените интереси се намира в България, когато интересите на лицето са тясно свързани със страната. При тяхното определяне могат да се вземат предвид семейството, собствеността, мястото, от което лицето осъществява трудова, професионална или стопанска дейност и мястото, от което управлява собствеността си.”

Комисията подкрепя по принцип текста на вносителя за чл. 19, като предлага следната редакция:

„Данъчно облекчение за лични вноски за доброволно осигуряване и застраховане

Чл. 19. (1) Сумата от годишните данъчни основи се намалява с направените през годината лични вноски за допълнително доброволно осигуряване в общ размер до 10 на сто от сумата от годишните данъчни основи, както и с внесените през годината лични вноски за доброволно здравно осигуряване и премии/вноски по договори за застраховки "Живот" в общ размер до 10 на сто от сумата от годишните данъчни основи.

2) Облагаемият доход, начислен за месеца, през който е положен трудът, за доходите от трудови правоотношения, се намалява с направените през месеца чрез работодател лични вноски за допълнително доброволно осигуряване в общ размер до 10 на сто от сумата от годишните данъчни основи, както и с внесените през месеца за сметка на лицето лични вноски за доброволно здравно осигуряване и премии/вноски по договори за застраховки "Живот" в общ размер до 10 на сто от сумата от годишните данъчни основи.

(3) Данъчното облекчение по ал. 1 и 2 се ползва, когато съгласно сключения със застрахователното/осигурителното дружество договор физическото лице - носител на задължението за данъка, е застраховано/осигурено.

(4) Данъчното облекчение по ал. 1 и 2 се ползва и в случаите, когато по споразумение с лицата се променя застрахователното/осигурителното дружество и прехвърлянето на набраните до този момент средства се извършва по банков път.”

Облагаем доход

Чл. 24. (1) Облагаемият доход от трудови правоотношения е трудовото възнаграждение и всички други плащания в пари и/или в натура от работодателя или за сметка на работодателя, с изключение на доходите, посочени в ал. 2.

(2) В облагаемия доход от трудови правоотношения не се включват:

1. стойността на:

а) безплатната храна и/или добавки към нея, предоставени в натура по чл. 285 от Кодекса на труда;

б) безплатната предпазна храна и противоотровите, предоставени в натура по реда на други закони;

в) безплатната храна, предоставена в натура на: членовете на корабните екипажи - за дните в експлоатация, риболовците - за дните на улов, а на водолазите - и за дните при спускане под вода, на дежурния персонал, изпълняващ 12-часови дежурства в лечебните заведения, на операционните екипи, екипите за спешна медицинска помощ и на екипите по кръвонабиране;

г) безплатната храна, предоставена в натура на военнослужещите съгласно чл. 234, ал. 3 и 4 от Закона за отбраната и въоръжените сили на Република България;

д) порционните пари, изплатени на основание на Закона за гражданското въздухоплаване, Закона за отбраната и въоръжените сили на Република България, Закона за изпълнение на наказанията, и на сумите по чл. 204, ал. 1 от Закона за Министерството на вътрешните работи;

2. стойността на специалното работно облекло и личните предпазни средства, които се предоставят в натура при условия и по ред, предвидени в нормативен акт;

3. стойността на работното, униформеното и представителното облекло, предоставени при условия и по ред, предвидени в нормативен акт;

4. вещевото имущество и снаряжение, осигурени на основание на Закона за Министерството на вътрешните работи и Закона за отбраната и въоръжените сили на Република България;

5. стойността на:

а) пътните и квартирните пари, доказани документално по реда на действащото законодателство;

б) дневните командировъчни пари, но не повече от двукратния им размер, посочен в нормативен акт;

6. определените в нормативен акт допълнителни разходи за храна, които се заплащат вместо командировъчни дневни пари на работниците и служителите в автотранспортната дейност и железопътния транспорт, във вагон-ресторантите, в подвижните пощенски служби, в подвижната охрана и в други подобни дейности, при които служебната работа се изпълнява по време на пътуване до друго населено място или обект;

7. компенсационните суми по чл. 240, ал. 4 от Закона за отбраната и въоръжените сили на Република България и по чл. 210 от Закона за Министерството на вътрешните работи;

8. обезщетенията по чл. 200, чл. 216, ал. 1, т. 1 и 2, ал. 2 и 3, чл. 222, ал. 2 и 3 и чл. 226, ал. 3 от Кодекса на труда, обезщетенията по чл. 235, 237 и 239 от Закона за отбраната и въоръжените сили на Република България, по чл. 204, ал. 4 и чл. 252 от Закона за Министерството на вътрешните работи, по чл. 139г, чл. 139е, ал. 1, т. 1 и 2, чл. 157а, ал. 3 и чл. 188о от Закона за съдебната власт и обезщетенията по чл. 78, чл. 81б, ал. 4, чл. 82, ал. 3, чл. 85, ал. 5, чл. 104, ал. 3 и 4 и чл. 106, ал. 3 от Закона за държавния служител;

9. социалните разходи за сметка на работодателя, обложени по реда на Закона за корпоративното подоходно облагане, както и разходите за транспорт от местоживеенето до местоработата за сметка на работодателя, които не подлежат на облагане съгласно Закона за корпоративното подоходно облагане;

10. еднократните помощи за лечение, предоставени от работодателя за сметка на социалните разходи - до стойността на лечението;

11. стойността на еднократните помощи, предоставени от работодателя за сметка на социалните разходи при: раждане на дете, сключване на граждански брак или смърт на член от семейството - общо до размера на необлагаемата годишна данъчна основа;

12. направените от работодателя разходи до 60 лв. месечно за всяко осигурено лице за вноски/премии за допълнително доброволно осигуряване, доброволно здравно осигуряване и/или застраховка "Живот", отчетени от предприятията и търговските представителства, независимо дали извършват стопанска дейност;

13. направените от работодателя разходи за застраховки, определени като задължителни с нормативен акт;

14. обезщетенията и помощите по част първа от Кодекса за социално осигуряване;

15. паричните и предметните награди, получени на основание и по реда на нормативен акт;

16. паричната помощ по чл. 245, ал. 1 от Закона за отбраната и въоръжените сили на Република България и по чл. 204, ал. 5 от Закона за Министерството на вътрешните работи.

Комисията подкрепя по принцип текста на вносителя за чл. 24, като предлага:

В точка 1 на ал. 2 да се създаде буква „е” със следното съдържание:

„е) ваучерите за храна, получени в размера и по реда на Закона за корпоративното подоходно облагане.”

Облагаем доход

Чл. 29. Облагаемият доход от стопанска дейност на физическите лица, които не са търговци по смисъла на Търговския закон, се определя, като придобитият доход се намалява с разходи за дейността, както следва:

1. за доходи от продажба на произведени, преработени или непреработени продукти от селско стопанство - със 70 на сто;

2. за доходи от продажба на произведени преработени или непреработени продукти от горско стопанство (включително от събиране на диворастващи билки, гъби и плодове) и от ловно стопанство, както и за доходи от продажба на произведени, преработени или непреработени продукти от рибно стопанство - с 60 на сто;

3. за авторски и лицензионни възнаграждения, включително за доходи от продажба на изобретения, произведения на науката, културата и изкуството от техните автори; за възнаграждения за изпълнения на артисти-изпълнители; за доходи от упражняване на занаят, които не се облагат с окончателен годишен (патентен) данък; за доходи от продажба на произведена декоративна растителност - с 50 на сто;

4. за доходи от упражняване на свободна професия или възнаграждения по извънтрудови правоотношения - с 35 на сто;

5. за доходи от управление и контрол, от участие в управителни и контролни органи на предприятия - с 10 на сто.

Комисията подкрепя по принцип текста на вносителя за чл. 29, като предлага:

1. Точка 1 да се измени така:

„1. за доходи от продажба на произведени, преработени или непреработени продукти от селско стопанство; за авторски и лицензионни възнаграждения, включително за доходи от продажба на изобретения, произведения на науката, културата и изкуството от техните автори - със 70 на сто;”

2. В точка 3 думите „за авторски и лицензионни възнаграждения, включително за доходи от продажба на изобретения, произведения на науката, културата и изкуството от техните автори;” да отпаднат.

Авансов данък за доходи от стопанска дейност

Чл. 43. (1) Лице, придобило доход от стопанска дейност по чл. 29, дължи авансов данък, когато облагаемият доход на лицето от всички източници на доходи, намален с внесените през годината задължителни осигурителни вноски, превиши размера на необлагаемата годишна данъчна основа.

(2) Данъкът по ал. 1 е в размер 15 на сто от придобития облагаем доход по чл. 29 и се определя:

1. от предприятията и самоосигуряващите се лица по смисъла на Кодекса за социално осигуряване, платци на доходи от стопанска дейност;

2. от придобилите доходите лица - в останалите случаи.

(3) В случаите по ал. 2, т. 1 данъкът се удържа от платеща при изплащането на дохода.

(4) Данъкът по ал. 2 се внася в сроковете и по реда на чл. 65 - 68.

(5) Лицата, извършващи стопанска дейност като търговци по смисъла на Търговския закон, включително едноличните търговци, правят авансови вноски при условията и по реда на Закона за корпоративното подоходно облагане.

Комисията подкрепя по принцип текста на вносителя за чл. 43, като предлага:

1. В ал. 1 след думата „доходи” да се добави „по смисъла на чл. 12”;

2. В ал. 5 след думите „авансови вноски” да се добави „при данъчна ставка 15 на сто”.

Авансов данък за доходи от наем или от друго възмездно предоставяне за ползване на права или имущество

Чл. 44. (1) Лице, придобило доход от наем или от друго възмездно предоставяне за ползване на права или имущество, дължи авансов данък, когато облагаемият доход на лицето от всички източници на доходи, намален с внесените през годината задължителни осигурителни вноски, превиши размера на необлагаемата годишна данъчна основа.

(2) Данъкът по ал. 1 е в размер 15 на сто върху придобития облагаем доход по чл. 31.

(3) Данъкът по ал. 2 се внася в сроковете и по реда на чл. 67 и 68.

Комисията подкрепя текста на вносителя за чл. 44.

Удостоверяване на удържан данък

Чл. 45. (1) При поискване от лицето работодателят издава не по-късно от 31 януари на следващата година “Служебна бележка” по образец за придобития през годината облагаем доход и за удържания през годината данък.

(2) В служебната бележка по ал. 1 се включва и данъкът, удържан или възстановен на работника/служителя при определяне на годишния размер на данъка от работодател по чл. 49, когато удържането/възстановяването е извършено до 31 януари на следващата година.

(3) Когато са налице обстоятелствата по чл. 5, ал. 10 от Кодекса за социално осигуряване, служебната бележка по ал. 1 се издава от съответното териториално поделение на Националния осигурителен институт, където са предадени разплащателните ведомости и приложенията към тях.

(4) Предприятието или самоосигуряващото се лице, платец на доходи от стопанска дейност, издава за изплатените доходи и удържания данък по реда на чл. 43 “Сметка за изплатени суми” и “Служебна бележка” по образци, която предоставя на лицето, придобило дохода.

Комисията подкрепя текста на вносителя за чл. 45.

Глава девета

РАЗМЕР НА ОКОНЧАТЕЛНИЯ ДАНЪК ПО ГЛАВА ШЕСТА

Комисията подкрепя наименованието на глава девета.

Размер на окончателния данък по глава шеста

Чл. 46. (1) Данъкът по чл. 37 и чл. 38, ал. 5 е в размер 10 на сто, а данъкът по чл. 38, ал. 1 - 7 на сто.

(2) Данъкът по ал. 1 се удържа и внася в сроковете и по реда на чл. 65 - 68.

Комисията подкрепя по принцип текста на вносителя за чл. 46, като предлага следната редакция:

Размер на окончателния данък по глава шеста

Чл. 46. (1) Данъкът по чл. 37 и чл. 38, ал. 5 е в размер 10 на сто, данъкът по чл. 38, ал. 1 е в размер 7 на сто, данъкът по чл. 38, ал. 8 и 10 е в размер 15 на сто.

(2) В случаите на получаване на суми след изтичане на срока на договора за застраховка "Живот", който е 15 или повече години, данъкът по чл. 38, ал. 8 е в размер 7 на сто.

(3) Данъкът по ал. 1 и 2 се удържа и внася в сроковете и по реда на чл. 65 - 68.

Приложими окончателни данъци за едноличните търговци

Чл. 47. Лицата, извършващи стопанска дейност като търговци по смисъла на Търговския закон, включително едноличните търговци, прилагат разпоредбите за облагане на разходите и за данъците, удържани при източника, на Закона за корпоративното подоходно облагане.

Комисията подкрепя текста на вносителя за чл. 47.

Глава десета

ГОДИШНО ОБЛАГАНЕ

Комисията подкрепя наименованието на глава десета.

Годишна данъчна таблица

Чл. 48. (1) Размерът на данъка върху общата годишна данъчна основа се определя съгласно следната таблица:

Обща годишна данъчна основа	Данък
до 2160 лв.	необлагаеми
от 2160 до 3000 лв.	20 на сто за горницата над 2160 лв.
от 3000 до 7200 лв.	168 лв. плюс 22 на сто за горницата над 3000 лв.
над 7200 лв.	1092 лв. плюс 24 на сто за горницата над 7200 лв.

(2) От определения данък по ал. 1 се приспада данъкът, авансово удържан, съответно внесен, през данъчната година.

(3) От определения данък по ал. 1 се приспада и удържаният, съответно внесеният, през данъчната година окончателен данък за доходи по чл. 37 на физическо лице, което за данъчната година се счита за местно физическо лице.

(4) Надвнесеният за данъчната година данък може да се приспада от следващи авансови и годишни вноски за този данък, дължим от едноличен търговец. Когато се установи, че едноличният търговец без основание приспада данък, за невнесените авансови и годишни вноски се дължат лихви по Закона за лихвите върху данъци, такси и други подобни държавни вземания.

Комисията подкрепя по принцип текста на вносителя за чл. 48, като предлага следната редакция на ал. 1:

(1) Размерът на данъка върху общата годишна данъчна основа се определя съгласно следната таблица:

Обща годишна данъчна основа	Данък
до 2400 лв.	необлагаеми
от 2400 до 3000 лв.	20 на сто за горницата над 2400 лв.
от 3000 до 7200 лв.	120 лв. плюс 22 на сто за горницата над 3000 лв.
над 7200 лв.	1044 лв. плюс 24 на сто за горницата над 7200 лв.

Годишен данък за доходи от трудови правоотношения

Чл. 49. (1) Работодателят до 31 януари на следващата данъчна година изчислява годишната данъчна основа, намалена по реда на ал. 3, и определя годишния размер на данъка, когато към 31 декември на данъчната година той е работодател по основното трудово правоотношение на работника или служителя.

(2) Когато работникът или служителят през данъчната година има или е имал трудов договор за допълнителен труд при друг работодател или е имал основно трудово правоотношение при друг работодател, работодателят по ал. 1 включва придобития при другия работодател доход при изчисляване на годишната данъчна основа и определя годишния размер на данъка, ако работникът/служителят му предостави служебна бележка по чл. 45 от другия работодател.

(3) Годишната данъчна основа по чл. 25 се намалява с:

1. данъчните облекчения по чл. 19 и 22, когато сумите са удържани от работодателя при изплащане на дохода от трудово правоотношение;

2. годишния размер на данъчните облекчения по чл. 18, 20 и 21.

(4) Алинея 3 се прилага, когато работникът/служителят предостави на работодателя в срок от 30 ноември до 31 декември на данъчната година следните документи:

1. копие на валидно решение на ТЕЛК/НЕЛК – за данъчното облекчение по чл. 18;

2. копия на договорите с осигурителя/застрахователя - за данъчното облекчение по чл. 19;

3. копия на документите, удостоверяващи направените вноски - за данъчното облекчение по чл. 20;

4. декларация по чл. 21, ал. 8, удостоверяваща, че към датата на подаването ѝ са налице обстоятелствата по чл. 21 - за данъчното облекчение по чл. 21;

5. копия на документи, удостоверяващи, че надареното лице е от изброените в чл. 22 и че предметът на дарението е получен – за данъчното облекчение по чл. 22.

(5) Когато определеният годишен размер на данъка е по-висок от размера на удържания от работника/служителя през годината данък, разликата се удържа от лицето до 31 януари на следващата година.

(6) Когато определеният годишен размер на данъка е по-нисък от размера на авансово удържания данък, работодателят до 31 януари на следващата година възстановява разликата на лицето. Работодателят прихваща възстановената сума последователно до изчерпването ѝ от всеки друг подлежащ на внасяне данък върху доходи от трудови правоотношения на лицето или на други лица.

Комисията подкрепя по принцип текста на вносителя за чл. 49, като предлага:

1. Ал. 3 да се измени така:

„(3) Годишната данъчна основа по чл. 25 се намалява с годишния размер на:

1. данъчните облекчения по чл. 19 и 22, когато сумите са удържани от работодателя при изплащане на дохода от трудово правоотношение;

2. данъчните облекчения по чл. 18, 20 и 21.”

2. Точка 2 на ал. 4 да се измени така:

„2. копия на договорите със застрахователното/осигурителното дружество - за данъчното облекчение по чл. 19;”

3. В ал. 6 отпада изречение второ.

4. Създава се ал. 7 със следното съдържание:

„(7) Възстановената сума по ал. 6 се прихваща от работодателя последователно от следващи вноски към републиканския бюджет за данъци върху доходите от трудови правоотношения на лицето или на други лица.”.

Глава единадесета

ДЕКЛАРИРАНЕ

Комисията подкрепя наименованието на глава единадесета.

Раздел I

Годишна данъчна декларация

Комисията подкрепя наименованието на раздел първи.

Задължение за подаване на годишна данъчна декларация

Чл. 50. (1) Местните физически лица подават годишна данъчна декларация по образец за:

1. придобитите през годината доходи, подлежащи на облагане с данък върху общата годишна данъчна основа;

2. придобитите през годината доходи по чл. 13, ал. 3 и за доходите, подлежащи на облагане с окончателен годишен (патентен) данък;

3. притежаваните акции и дялови участия в дружества, място на стопанска дейност, определена база и недвижима собственост в чужбина.

(2) Чуждестранните физически лица подават годишна данъчна декларация по ал. 1 за доходите, подлежащи на облагане с данък върху общата годишна данъчна основа, както и за доходите по чл. 37, когато са избрали за тези доходи да се облагат като местни физически лица.

(3) Местните и чуждестранните физически лица, придобили доходи от трудови правоотношения по § 1, т. 26, буква „е” от Допълнителната разпоредба, подават годишна данъчна декларация по ал. 1 за тези доходи.

(4) Към данъчната декларация по ал. 1 се прилагат служебните бележки по чл. 45, както и документи, удостоверяващи внасянето на авансовия данък по чл. 43 и 44.

(5) Когато на местно физическо лице е удържан данък в друга държава, лицето прилага към годишната данъчна декларация удостоверение за размера на удържания данък, издадено от компетентните власти на другата държава, и легализиран превод на удостоверението на български език.

Комисията подкрепя по принцип текста на вносителя за чл. 50, като предлага:

В ал. 2 думите „както и за доходите по чл. 37, когато са избрали за тези доходи да се облагат като местни физически лица” да отпаднат.

Приложения към годишната данъчна декларация за едноличните търговци

Чл. 51. (1) Лицата, извършващи стопанска дейност като търговци по смисъла на Търговския закон, включително едноличните търговци, заедно с годишната данъчна декларация представят и годишен финансов отчет, включително приложенията към него.

(2) Еднолични търговци, чиито годишни финансови отчети подлежат на задължителен финансов одит съгласно Закона за счетоводството, подават и копие от доклада по Закона за независимия финансов одит. Когато независимият финансов одит не е завършил до 30 април, одиторският доклад се подава допълнително, но не по-късно от един месец от датата на доклада, заедно с копие от годишния финансов отчет, заверен от регистриран одитор.

(3) Когато завереният годишен финансов отчет се различава от годишния финансов отчет по ал. 1, в резултат на което се изменя облагаемият доход по чл. 26, заедно с подаването на заверения годишен финансов отчет се подава и коригираща декларация по чл. 50.

Комисията подкрепя текста на вносителя за чл. 51.

Освобождаване от задължение за подаване на годишна данъчна декларация

Чл. 52. Не са задължени да подават годишна данъчна декларация лицата, които са получили само:

1. доходи от трудови правоотношения, когато работодателят по основното трудово правоотношение е определил годишния размер на данъка за всички придобити през данъчната година доходи от трудови правоотношения и пълният размер на данъка за данъчната година е удържан до 31 януари на следващата година, и/или
2. необлагаеми доходи, посочени в този закон, с изключение на посочените в чл. 13, ал. 3, и/или
3. доходи, облагаеми с окончателен данък по чл. 38, и/или
4. доходи на чуждестранни лица, обложени с окончателен данък.

Комисията подкрепя текста на вносителя за чл. 52.

Срок за подаване на годишната данъчна декларация

Чл. 53. (1) Годишната данъчна декларация се подава до 30 април на годината, следваща годината на придобиване на дохода.

(2) Лицата, които подадат годишна данъчна декларация до 10 февруари на следващата година, ползват отстъпка 5 на сто върху внесената в същия срок част от данъка за довносяне по годишната данъчна декларация.

(3) Лицата, които подадат годишна данъчна декларация в срока по ал. 1 по електронен път, ползват отстъпка 5 на сто върху внесената в същия срок част от данъка за довносяне по годишната данъчна декларация, при условие че не са приложили ал. 2.

Комисията подкрепя текста на вносителя за чл. 53.

Място на подаване на годишната данъчна декларация

Чл. 54. (1) Годишната данъчна декларация се подава в териториалната дирекция на Националната агенция за приходите по постоянния адрес на местното физическо лице, включително на едноличния търговец, носител на задължението за данъка.

(2) Когато годишната данъчна декларация на чуждестранно физическо лице се подава чрез пълномощник с постоянен адрес в страната, подаването се извършва в териториалната дирекция на Националната агенция за приходите по постоянния адрес на пълномощника.

(3) Годишната данъчна декларация на чуждестранно физическо лице, избрало за доходи от източници в страната да се облага като местно физическо лице, се подава в териториалната дирекция на Националната агенция за приходите, където е подадена декларацията по чл. 37, ал. 4.

(4) Извън случаите по ал. 1 - 3 годишната данъчна декларация се подава в Териториалната дирекция – София, на Националната агенция за приходите.

Комисията подкрепя по принцип текста на вносителя за чл. 54, като предлага:

1. Алинея 3 да отпадне.
2. Алинея 4 става ал. 3 и числото „3” да се замени с „2”.

Раздел II

Данъчна декларация за доходи, облагаеми с окончателен данък

Комисията подкрепя наименованието на раздел втори.

Задължение за подаване на данъчна декларация за доходи по глава шеста

Чл. 55. (1) Предприятията и самоосигуряващите се лица, платци на доходи, удържали окончателния данък за начислени доходи на чуждестранни и местни лица по глава шеста, декларират тези обстоятелства с данъчна декларация по образец.

(2) Данъчната декларация по ал. 1 се подава от лицето, придобило дохода, когато платецът на дохода не е задължен да удържа и внася данъка.

(3) В данъчната декларация се посочват данни за платца на дохода, независимо от кого е подадена декларацията.

Комисията подкрепя по принцип текста на вносителя за чл. 55, като предлага:

В ал. 1 думите „и местни“ да отпаднат.

Срок за подаване на данъчна декларация за доходи по глава шеста

Чл. 56. (1) Данъчната декларация по чл. 55, ал. 1 се подава в сроковете за внасяне на данъка по чл. 65 и 67.

(2) Данъчната декларация по чл. 55, ал. 1 за доходи по чл. 38, ал. 5 се подава от лицето, придобило дохода, до края на месеца, следващ месеца на придобиване на акциите и дяловете в приемащото/новоучреденото дружество.

Комисията подкрепя текста на вносителя за чл. 56.

Място на подаване на данъчната декларация за доходи по глава шеста

Чл. 57. (1) Данъчната декларация по чл. 55, ал. 1 се подава в териториалната дирекция на Националната агенция за приходите по мястото на регистрация или където подлежи на регистрация платецът на доходите.

(2) Данъчната декларация по чл. 55, ал. 2 се подава в териториалната дирекция на Националната агенция за приходите по постоянния адрес на местното физическо лице, придобило дохода по глава шеста.

(3) Когато данъчната декларация по чл. 55, ал. 2 на чуждестранно физическо лице се подава чрез пълномощник с постоянен адрес в страната, подаването се извършва в териториалната дирекция на Националната агенция за приходите по постоянния адрес на пълномощника.

(4) Извън случаите по ал. 1 - 3 данъчната декларация се подава в Териториалната дирекция – София, на Националната агенция за приходите.

Комисията подкрепя по принцип текста на вносителя за чл. 57, като предлага:

1. Алинея 2 да отпадне;

2. Алинеи 3 и 4 стават алинеи 2 и 3;

3. В ал. 3 числото „3“ да се замени с „2“.

Удостоверение за платен данък от чуждестранно физическо лице

Чл. 58. Удостоверение по образец за платен по реда на този закон данък от чуждестранно физическо лице се издава по искане на лицето. Искането се подава в териториалната дирекция на Националната агенция за приходите, в която е подадена данъчната декларация по чл. 55.

Комисията подкрепя текста на вносителя за чл. 58.

Раздел III

Данъчна декларация за облагане с окончателен годишен (патентен) данък

Комисията подкрепя наименованието на раздел трети.

Задължение за подаване на данъчна декларация за облагане с окончателен годишен (патентен) данък

Чл. 59. (1) Лицата, които подлежат на облагане с окончателен годишен (патентен) данък по глава седма, подават данъчна декларация по образец, в която декларират обстоятелствата, свързани с определянето на данъка.

(2) Лицата декларират с декларация по ал. 1 и всички промени в обстоятелствата, свързани с определянето на данъка.

(3) Лицата подават данъчна декларация по този член и за възникването на обстоятелствата по чл. 39, ал. 2 и 3 през съответния период.

Комисията подкрепя текста на вносителя за чл. 59.

Срок за подаване на данъчната декларация за облагане с окончателен годишен (патентен) данък

Чл. 60. (1) Данъчната декларация по чл. 59, ал. 1 се подава до 31 януари на текущата година. В случаите на започване на дейността след тази дата данъчната декларация се подава непосредствено преди започването на дейността.

(2) Данъчната декларация по чл. 59, ал. 2 се подава в 7-дневен срок от настъпването на обстоятелствата.

(3) Данъчната декларация по чл. 59, ал. 3 се подава в срок до края на месеца, следващ месеца, през който са възникнали обстоятелствата по чл. 39, ал. 2 и 3.

(4) Лицата, които до 31 януари на текущата година са подали данъчната декларация по чл. 59, ал. 1 и в същия срок заплатят пълния размер на окончателния годишен (патентен) данък, определен съгласно декларираните обстоятелства, ползват отстъпка 5 на сто.

Комисията подкрепя текста на вносителя за чл. 60.

Място на подаване на данъчната декларация за облагане с окончателен годишен (патентен) данък

Чл. 61. (1) Данъчните декларации по чл. 59 се подават в териториалната дирекция на Националната агенция за приходите по постоянния адрес на местните физически лица, включително на едноличните търговци, носители на задължението за данъка.

(2) Когато данъчната декларация на чуждестранно физическо лице се подава чрез пълномощник с постоянен адрес в страната, подаването се извършва в териториалната дирекция на Националната агенция за приходите по постоянния адрес на пълномощника.

(3) Извън случаите по ал. 1 и 2 данъчната декларация се подава в Териториалната дирекция – София, на Националната агенция за приходите.

Комисията подкрепя текста на вносителя за чл. 61.

Раздел IV

Срокове и място за подаване на данъчни декларации за алтернативни данъци, дължими от едноличен търговец

Комисията подкрепя наименованието на раздел четвърти.

Задължение и срокове за подаване на данъчни декларации за алтернативни данъци, дължими от еднолични търговци

Чл. 62. За дейностите, облагани по чл. 26, ал. 5, едноличните търговци прилагат разпоредбите за деклариране на данъка на Закона за корпоративното подоходно облагане.

Комисията подкрепя текста на вносителя за чл. 62.

Място на подаване на данъчни декларации за алтернативни данъци, дължими от еднолични търговци

Чл. 63. Декларациите по чл. 62 се подават в териториалната дирекция на Националната агенция за приходите по постоянния адрес на физическото лице.

Комисията подкрепя текста на вносителя за чл. 63.

Раздел V

УТВЪРЖДАВАНЕ НА ОБРАЗЦИ

Комисията подкрепя наименованието на раздел пети.

Утвърждаване на образци

Чл. 64. (1) Образците на данъчните декларации по този закон се утвърждават със заповед на министъра на финансите.

(2) Образците на декларациите по чл. 21, ал. 8 и по чл. 37, ал. 4 се утвърждават със заповед на министъра на финансите.

(3) Образците на “Сметка за изплатени суми” и на “Служебна бележка” по този закон, както и на удостоверението по чл. 58 и справка по чл. 73, ал. 1 се утвърждават със заповед на министъра на финансите.

(4) Заповедите по ал. 1 - 3 се обнародват в “Държавен вестник”.

Комисията подкрепя по принцип текста на вносителя за чл. 64, като предлага:

1. Алинея 2 да се измени така:

„(2) Образецът на декларацията по чл. 21, ал. 8 се утвърждава със заповед на министъра на финансите.”

2. В ал. 4 след думата „заповедите” да се добави „и образците”.

Глава дванадесета ВНАСЯНЕ НА ДАНЪЦИТЕ

Комисията подкрепя наименованието на глава дванадесета.

Раздел I

СРОКОВЕ И МЯСТО ЗА ВНАСЯНЕ НА ДАНЪЦИ, УДЪРЖАНИ ОТ ПЛАТЕЦА НА ДОХОДА

Комисията подкрепя наименованието на раздел първи.

Комисията подкрепя по принцип текста на вносителя за чл. 65, като предлага следната редакция:

Срокове за внасяне на данъци, удържани от платеща на дохода

Чл. 65. (1) Данъкът по чл. 46 за доходите по чл. 37, ал. 1-9 и чл. 38, ал. 10 се удържа и внася от предприятието или от самоосигуряващото се лице - платец на дохода, в срок до края на месеца, следващ месеца на начисляването на дохода.

(2) Данъкът по чл. 46 за доходите по чл. 38, ал. 2 се удържа и внася от предприятието - платец на дохода, в срок до края на месеца, следващ месеца, през който е взето решението за разпределяне на дивидент.

(3) Данъкът по чл. 46 за доходите по чл. 38, ал. 3 се удържа и внася от предприятието - платец на дохода, в срок до края на месеца, следващ месеца, през който са начислени разходите.

(4) Данъкът по чл. 46 за доходите по чл. 38, ал. 4 се удържа и внася от предприятието - платец на дохода, в срок до края на месеца, през който е начислен ликвидационният дял.

(5) Алинея 4 не се прилага за доходите от ликвидационни дялове в случаите на прехвърляне на имущество при преобразуване по реда на чл. 265 от Търговския закон, за които данъкът се внася по реда на чл. 67 от едноличния търговец, придобил дохода.

(6) Данъкът по чл. 46 за доходите по чл. 37, ал. 1, т. 10-12 и чл. 38, ал. 5 се внася по реда на чл. 67 от лицето, придобило дохода.

(7) Данъкът по чл. 46 за доходите по чл. 38, ал. 8 се удържа и внася от застрахователното/осигурителното дружество, в срок до края на месеца, следващ месеца, през който доходът е придобит от физическото лице.

(8) Застрахователното/осигурителното дружество по ал. 7 установява частта на необлагаемите доходи по чл. 38, ал. 9 въз основа на писмена декларация, предоставена от физическото лице – носител на задължението за данъка.

(9) Когато доходите по чл. 37 и чл. 38, ал. 1 са в полза на лице, което е местно на държава, с която Република България има сключена спогодба за избягване на двойното данъчно облагане, данъкът по чл. 46 се удържа и внася от предприятието или от самоосигуряващото се лице - платец на дохода, в тримесечен срок от началото на месеца, следващ месеца на начисляването на дохода по ал. 1, от вземането на решение по ал. 2, от начисляването на разходите по ал. 3, съответно от начисляването на ликвидационния дял по ал. 4.

(10) Данъкът, който платецът на дохода е задължен да удържа по чл. 42, 43 и чл. 49, ал. 2 и 5, се внася до 10-о число на месеца, следващ месеца, през който данъкът е удържан.

(11) Данъкът по чл. 42, ал. 5 се внася до края на месеца, следващ месеца, през който са направени частичните плащания.

Място за внасяне на данъци, удържани от платеща на дохода

Чл. 66. Данъкът по чл. 65 се внася в републиканския бюджет по сметка на териториалната дирекция на Националната агенция за приходите по мястото на регистрация на платеща на дохода.

Комисията подкрепя текста на вносителя за чл. 66.

Раздел II

СРОКОВЕ И МЯСТО ЗА ВНАСЯНЕ НА ДАНЪЦИ ОТ ЛИЦЕТО, ПРИДОБИЛО ДОХОДА

Комисията подкрепя наименованието на раздел втори.

Срокове за внасяне на данъци от лицето, придобило дохода

Чл. 67. (1) Когато платещт на дохода не е задължен да удържа и внася данъка, данъкът по чл. 43, 44 и 46 се внася от лицето, придобило дохода, до 15-о число на месеца, следващ тримесечието на придобиване на дохода.

(2) Не се внася авансов данък по чл. 43, ал. 2, т. 2 и чл. 44 за доходи, придобити през четвъртото тримесечие на данъчната година.

(3) Данъкът по чл. 46, определен към момента на замяната по чл. 38, ал. 5, се внася от лицето, придобило дохода, до 15-о число на месеца, следващ тримесечието, през което е извършена последваща продажба или замяна на акциите и дяловете в приемащото/новоучреденото дружество, включително при последваща замяна на акциите или дяловете във връзка с преобразуване на търговски дружества.

(4) Дължимият данък по чл. 48 се внася до 30 април на годината, следваща годината на придобиване на дохода.

Комисията подкрепя текста на вносителя за чл. 67.

Място за внасяне на данъци от лицето, придобило дохода

Чл. 68. (1) Данъкът по чл. 43, 44, 46 и 48 се внася в републиканския бюджет по сметка на териториалната дирекция на Националната агенция за приходите по постоянния адрес на местното физическо лице, включително на едноличния търговец.

(2) Данъкът по ал. 1 на чуждестранно лице, получило доходи чрез пълномощник с постоянен адрес в страната, се внася в републиканския бюджет по сметка на териториалната дирекция на Националната агенция за приходите по постоянния адрес на пълномощника.

(3) Когато не може да се установи мястото за внасяне на данъка по реда на ал. 1 и 2, данъкът се внася в републиканския бюджет по сметка на Териториалната дирекция на Националната агенция за приходите – София-град.

Комисията подкрепя текста на вносителя за чл. 68.

Раздел III

Срокове и място за внасяне на окончателния годишен (патентен) данък

Комисията подкрепя наименованието на раздел трети.

Срокове за внасяне на окончателния годишен (патентен) данък

Чл. 69. (1) Окончателният годишен (патентен) данък по глава седма се внася на четири равни вноски, както следва:

1. за първото тримесечие - до 31 януари;
2. за второто тримесечие - до 30 април;
3. за третото тримесечие - до 31 юли;
4. за четвъртото тримесечие - до 31 октомври.

(2) Когато възникне задължение за внасяне на окончателен годишен (патентен) данък през данъчната година, дължимата част от данъка за текущото тримесечие се внася в 7-дневен срок от датата на подаване на декларацията по чл. 59, а когато декларация не е подадена – в 7-дневен срок от изтичане на срока за подаване на декларацията.

Комисията подкрепя текста на вносителя за чл. 69.

Място за внасяне на окончателния годишен (патентен) данък

Чл. 70. Окончателният годишен (патентен) данък се внася в републиканския бюджет по сметка на териториалната дирекция на Националната агенция за приходите по постоянния адрес на местното физическо лице, включително на едноличния търговец.

Комисията подкрепя текста на вносителя за чл. 70.

Раздел IV

Срокове и място за внасяне на алтернативни данъци от еднолични търговци

Комисията подкрепя наименованието на раздел четвърти.

Срокове за внасяне на алтернативни данъци от едноличните търговци

Чл. 71. За дейностите, облагани по чл. 26, ал. 5, едноличните търговци прилагат разпоредбите на Закона за корпоративното подоходно облагане относно сроковете за внасяне на данъка.

Комисията подкрепя текста на вносителя за чл. 71.

Място на внасяне на алтернативни данъци от еднолични търговци

Чл. 72. Данъците по чл. 71 се внасят в републиканския бюджет по сметка на териториалната дирекция на Националната агенция за приходите по постоянния адрес на физическото лице.

Комисията подкрепя текста на вносителя за чл. 72.

ЧАСТ ПЕТА

ПРЕДОСТАВЯНЕ НА ИНФОРМАЦИЯ, ПРИЛОЖИМИ РАЗПОРЕДБИ НА ДРУГИ ЗАКОНИ И ВЪЗСТАНОВЯВАНЕ НА ДАНЪК, УДЪРЖАН В ДРУГА ДЪРЖАВА - ЧЛЕНКА НА ЕВРОПЕЙСКИЯ СЪЮЗ, И ПРАВОМОЩИЯ НА МИНИСТЪРА НА ФИНАНСИТЕ

Комисията не подкрепя наименованието на част пета, като предлага да се измени така:

„ЧАСТ ПЕТА

ПРЕДОСТАВЯНЕ НА ИНФОРМАЦИЯ, ПРИЛОЖИМИ РАЗПОРЕДБИ НА ДРУГИ ЗАКОНИ И ВЪЗСТАНОВЯВАНЕ НА ДАНЪК, УДЪРЖАН В ДРУГА ДЪРЖАВА ЧЛЕНКА НА ЕВРОПЕЙСКАТА ОБЩНОСТ”

Глава тринадесета

ПРЕДОСТАВЯНЕ НА ИНФОРМАЦИЯ

Комисията подкрепя наименованието на глава тринадесета.

Задължения за предоставяне на информация от платци на доходи

Чл. 73. (1) Предприятията и самоосигуряващите се лица по смисъла на Кодекса за социално осигуряване - платци на доходи, изготвят справка по образец за изплатените доходи на физически лица през данъчната година, различни от доходи от трудови правоотношения и пенсии.

(2) Справката по ал. 1 се предоставя в срок до 30 април на следващата година на териториалната дирекция на Националната агенция за приходите по мястото на регистрация на платца на дохода.

(3) Когато лицата по ал. 1 са изплатили през данъчната година доходи на повече от 10 физически лица, справката по ал. 1 се предоставя само на електронен носител във формат и по ред, одобрен от изпълнителния директор на Националната агенция за приходите.

(4) Работодателите периодично предоставят информация за изплатените доходи по трудови правоотношения и за данъка, удържан върху тези доходи. Министърът на финансите издава наредба за съдържанието, начина и реда за предоставяне и съхраняване на данните.

Комисията подкрепя по принцип текста на вносителя за чл. 73, като предлага:

Алинея 3 да се измени така:

„(3) Когато лицата по ал. 1 са изплатили през данъчната година доходи на повече от 10 физически лица, справката по ал. 1 се предоставя само на електронен носител във формат и по ред, одобрени със заповед на изпълнителния директор на Националната агенция за приходите.”

Задължения за предоставяне на информация от държавни органи

Чл. 74. (1) Министерството на вътрешните работи при поискване от органите по приходите предоставя необходимата информация за установяване дали едно лице е местно или чуждестранно съгласно глава първа.

(2) Министерството на регионалното развитие и благоустройството ежегодно до 15 декември предоставя на Националната агенция за приходите актуални данни за населението по настоящ адрес, обобщени по населени места.

Комисията подкрепя текста на вносителя за чл. 74.

Глава четиринадесета

ПРИЛОЖИМИ РАЗПОРЕДБИ НА ДРУГИ ЗАКОНИ

Комисията подкрепя наименованието на глава четиринадесета.

Приоритетно прилагане на данъчна спогодба или друг международен договор

Чл. 75. Когато в данъчна спогодба или в друг международен договор, ратифициран от Република България, обнародван и влязъл в сила, се съдържат разпоредби, различни от разпоредбите на този закон, прилагат се разпоредбите на съответната данъчна спогодба или договор.

Комисията подкрепя текста на вносителя за чл. 75.

Данъчен кредит

Чл. 76. (1) Извън случаите по чл. 75 при определянето на данъка върху дохода местните физически лица ползват данъчен кредит за идентични или подобни чуждестранни данъци, наложени в чужбина от съответните компетентни органи.

(2) Лицата по ал. 1 ползват данъчен кредит за всички данъци върху дивиденди, лихви, авторски и лицензионни възнаграждения, възнаграждения за технически услуги и наеми, изплатени от източници в чужбина.

(3) Данъчният кредит по ал. 2 се определя за всяка държава и за всеки вид доход поотделно и се ограничава до сумата на българския данък върху доходите, който би бил дължим върху тези доходи с източник в чужбина, ако се прилагаше към местен доход.

(4) При необходимост министърът на финансите може:

1. да определя кои данъци са идентични или подобни на данъка върху доходите на физическите лица;

2. да уточнява произхода и конкретния размер на местните или чуждестранните доходи, получени от съответен източник;

3. да не признава ползването на данъчен кредит за онези чуждестранни данъци, с които кредитът е неправомерно увеличен.

Комисията подкрепя текста на вносителя за чл. 76.

Предотвратяване на отклонението от данъчно облагане

Чл. 77. При определяне на задълженията на лицата по този закон в случаите на сделки между свързани лица, на сделки, сключени при условия, чието изпълнение води до отклонение от данъчно облагане и прилагане на пазарни цени, трансфери, свързани с определена база, както и за лихви по финансов лизинг се прилагат съответно разпоредбите за предотвратяване на отклонение от данъчно облагане на Закона за корпоративното подоходно облагане.

Комисията подкрепя текста на вносителя за чл. 77.

Глава петнадесета

ПРИСПАДАНЕ И ВЪЗСТАНОВЯВАНЕ НА ДАНЪК, ПЛАТЕН В ДРУГА ДЪРЖАВА ЧЛЕНКА НА ЕВРОПЕЙСКАТА ОБЩНОСТ

Комисията подкрепя наименованието на глава петнадесета.

Приспадане на данък, удържан в друга държава членка на Европейския съюз

Чл. 78. (1) Удържаният данък в Кралство Белгия, Република Австрия или във Великото Херцогство Люксембург за доходи от спестявания, изплатени от агент-платец на местни физически лица, с изключение на еднолични търговци, се приспада от дължимия данък върху общата годишна данъчна основа на лицето, определен в подадената годишна данъчна декларация по чл. 50.

(2) Ако след приспадането по ал. 1 има остатък, той се възстановява въз основа на искане в сроковете и по реда на глава шестнадесета от Данъчно-осигурителния процесуален кодекс.

(3) Към годишната данъчна декларация по ал. 1, съответно към искането по ал. 2, се прилага документ, удостоверяващ размера на дохода и удържания в държавата по ал. 1 данък, издаден от компетентните данъчни власти на тази държава.

Комисията подкрепя текста на вносителя за чл. 78.

Възстановяване на данък, удържан в друга държава членка на Европейската общност

Чл. 79. (1) Физическо лице, с изключение на едноличните търговци, което не е имало задължение за подаване на декларация по чл. 50, има право да си възстанови удържания данък в Кралство Белгия, Република Австрия или във Великото Херцогство Люксембург за доходи от спестявания, изплатени от агент-платец.

(2) Възстановяването по ал. 1 се извършва въз основа на искане в сроковете и по реда на глава шестнадесета от Данъчно-осигурителния процесуален кодекс.

(3) Към искането по ал. 2 се прилага документ, удостоверяващ размера на дохода и удържания в държавата по ал. 1 данък, издаден от компетентните данъчни власти на тази държава.

Комисията подкрепя текста на вносителя за чл. 79.

Глава шестнадесета ПРАВОМОЩИЯ НА МИНИСТЪРА НА ФИНАНСИТЕ

Комисията не подкрепя наименованието на глава шестнадесета и предлага да отпадне.

Срокове за подаване на декларации и справки

Чл. 80. Министърът на финансите в особени случаи може да промени сроковете за подаване на декларации и справки по този закон.

Комисията не подкрепя текста на вносителя за чл. 80 и предлага да отпадне.

Срокове за внасяне на данъци

Чл. 81. Министърът на финансите в особени случаи може да промени сроковете за внасяне на данъци по този закон.

Комисията не подкрепя текста на вносителя за чл. 81 и предлага да отпадне.

ЧАСТ ШЕСТА АДМИНИСТРАТИВНОНАКАЗАТЕЛНИ РАЗПОРЕДБИ

Комисията подкрепя наименованието на част шеста.

Чл. 82. (1) Лице, което не подаде в срок данъчна декларация по този закон, се наказва с глоба или имуществена санкция в размер до 500 лв., ако не подлежи на по-тежко наказание.

(2) Лице, което не посочи или невярно посочи данни или обстоятелства в данъчна декларация, водещи до определяне на данъка в по-малък размер или до освобождаване от данък, се наказва с глоба или имуществена санкция в размер до 1000 лв., ако не подлежи на по-тежко наказание.

(3) При повторно нарушение по ал. 1 глобата или имуществената санкция е в размер до 1000 лв., освен ако лицето не подлежи на по-тежко наказание.

(4) При повторно нарушение по ал. 2 глобата или имуществената санкция е в размер до 2000 лв., освен ако лицето не подлежи на по-тежко наказание.

Комисията подкрепя по принцип текста на вносителя за чл. 82, който става чл. 80, като предлага следната редакция:

„Чл. 80. (1) Лице, което не подаде в срок данъчна декларация по този закон, се наказва с глоба или имуществена санкция в размер до 500 лв., ако не подлежи на по-тежко наказание.

(2) Лице, което не посочи или невярно посочи данни или обстоятелства в данъчна декларация, водещи до определяне на данъка в по-малък размер или до освобождаване от данък, се наказва с глоба или имуществена санкция в размер до 1000 лв., ако не подлежи на по-тежко наказание.

(3) При повторно нарушение глобата или имуществената санкция по ал. 1 е в размер до 1000 лв., а по ал. 2 в размер до 2000 лв., освен ако лицето не подлежи на по-тежко наказание.”

Чл. 83. Лице-платец на доход, което, като е задължено, не удържи или не внесе в срок данък, се наказва с глоба или имуществена санкция в размер до 1000 лв., ако не подлежи на по-тежко наказание.

Комисията подкрепя текста на вносителя за чл. 83, който става 81.

Чл. 84. (1) За непредставяне или за несвоевременно представяне на информацията по чл. 73, както и за посочване на неверни или непълни данни се налага глоба или имуществена санкция в размер до 250 лв., освен ако нарушението не подлежи на по-тежко наказание.

(2) За нарушения по ал. 1, извършени за повече от едно физическо лице, глобата или имуществената санкция се налага поотделно за всяко физическо лице.

(3) При повторно нарушение по ал. 1 глобата или имуществената санкция е в размер до 500 лв.

Комисията подкрепя текста на вносителя за чл. 84, който става 82.

Чл. 85. (1) Едноличен търговец, който не изпълни задължението си по чл. 51, ал. 1 за представяне на годишен финансов отчет, включително приложенията към него, или не го представи в срок, се наказва с имуществена санкция в размер до 500 лв.

(2) При повторно нарушение по ал. 1 имуществената санкция е в размер до 1000 лв.

(3) Едноличен търговец, който не изпълни задължението си по чл. 51, ал. 2 за подаване на копие от доклада по Закона за независимия финансов одит или не го подаде в срок, се наказва с имуществена санкция в размер до 2000 лв.

(4) При повторно нарушение по ал. 3 имуществената санкция е в размер до 4000 лв.

Комисията подкрепя текста на вносителя за чл. 85, който става 83.

Чл. 86. Извън случаите по чл. 82-85 лице, което наруши разпоредбите на този закон, се наказва с глоба или с имуществена санкция в размер до 500 лв., освен ако лицето не подлежи на по-тежко наказание.

Предложение от н.п. Ясен Попвасилев и Мартин Димитров:

Чл. 86 се отменя.

Комисията подкрепя предложението.

Комисията не подкрепя текста на вносителя за чл. 86 и предлага да отпадне.

Комисията предлага да се създаде чл. 84 със следното съдържание:

„Чл. 84. (1) Работодател по основно трудово правоотношение, който не изпълни задължението си за определяне на годишния размер на данъка за доходи от трудови правоотношения се наказва с глоба или имуществена санкция в размер до 500 лв.

(2) При повторно нарушение по ал. 1 глобата или имуществената санкция е в размер до 1000 лв.

Чл. 87. (1) Нарушенията по този закон се установяват с акт на орган по приходите.

(2) Наказателните постановления се издават от изпълнителния директор на Националната агенция за приходите или от оправомощено от него длъжностно лице.

(3) Актовете за установяване на нарушенията и наказателните постановления се съставят, издават и обжалват по реда на Закона за административните нарушения и наказания.

Комисията подкрепя текста на вносителя за чл. 87, който става чл. 85.

Чл. 88. За налагането на административни наказания се прилагат разпоредбите на Закона за административните нарушения и наказания.

Комисията подкрепя текста на вносителя за чл. 88, който става чл. 86.

ДОПЪЛНИТЕЛНА РАЗПОРЕДБА

Комисията подкрепя наименованието.

§ 1. По смисъла на този закон:

1. “България” или “страната” е Република България, а когато се употребява в географски смисъл, включва територията, върху която Република България упражнява своя държавен суверенитет, както и континенталния шелф и изключителната икономическа зона, в пределите на които Република България упражнява суверенни права в съответствие с международното право.

2. “Постоянен адрес” е адресът по смисъла на § 1, т. 3 от Допълнителната разпоредба на Закона за българските документи за самоличност.

3. “Място на стопанска дейност” е място на стопанска дейност по смисъла на § 1, т. 5 от Допълнителните разпоредби на Данъчно-осигурителния процесуален кодекс.

4. “Определена база” е определена база по смисъла на § 1, т. 7 от Допълнителните разпоредби на Данъчно-осигурителния процесуален кодекс.

5. “Дивидент” е:

а) доходи от акции;

б) доходи от дялови участия, включително от неперсонифицирани дружества и от други права, третирани като доходи от акции;

в) скрито разпределение на печалбата.

6. “Ликвидационен дял” е:

а) ликвидационен дял по смисъла на Търговския закон, включително дялът от имуществото, начислен на съдружник при прекратяване на събирателно или командитно дружество;

б) паричната равностойност на дела от имуществото, начислена на съдружник при прекратяване на членство в дружество;

в) полагащата се дялова вноска при прекратяване на членство в кооперация или при прекратяване на кооперация;

г) имуществото, прехвърлено при преобразуване чрез прехвърляне на имущество на едноличния собственик по реда на чл. 265 от Търговския закон;

д) доходи с характер на дялове по букви “а” - “г” при прекратяване на търговско дружество/кооперация или при прекратяване на членство в търговско дружество/кооперация в чужбина.

7. “Лихва” е доход от всякакъв вид вземания за дълг, независимо дали е гарантиран с ипотека или с клауза за участие в печалбата на длъжника, включително лихвите по депозити в банки и доходите (премиите) от бонове и облигации.

8. “Франчайз”, “факторинг”, “авторски и лицензионни възнаграждения” и “възнаграждения за технически услуги” са съответните понятия по смисъла на Закона за корпоративното подоходно облагане.

9. “Пазарна цена” е пазарната цена по смисъла на § 1, т. 8 от Допълнителните разпоредби на Данъчно-осигурителния процесуален кодекс.

10. “Произведения на изкуството, предмети за колекции и антикварни предмети” са съответните понятия по смисъла на Закона за данък върху добавената стойност.

11. “Сделки, извършени на регулиран български пазар на ценни книжа” са сделките:

а) сключени на официалния и неофициалния регулиран пазар в страната по смисъла на Закона за публичното предлагане на ценни книжа, без блоковите и други сделки с ценни книжа, които съгласно правилника на регулирания пазар подлежат единствено на регистриране на регулирания пазар;

б) сключени при условията и по реда на търгово предлагане по глава единадесета, раздел II, както и сделките при условията и по реда на обратно изкупуване от инвестиционни дружества от отворен тип по реда на глава шестнадесета от Закона за публичното предлагане на ценни книжа.

12. “Допълнително доброволно осигуряване” е осигуряването по част втора, дялове трети и четвърти от Кодекса за социално осигуряване.

13. “Доброволно здравно осигуряване” е осигуряването по глава трета от Закона за здравното осигуряване.

14. “Застраховки “Живот” са видовете застраховки по раздел I, т. 1 и 3 от приложение № 1 към Кодекса за застраховането.

15. “Доходи от инвестиции на техническите резерви” е разпределената от застраховател по партидите на застрахованите лица част от нетния финансов приход от инвестициите на средствата на математическия (премийния) резерв.

16. “Застрахователно обезщетение” е застрахователно обезщетение по смисъла на Кодекса за застраховането.

17. “Рента” е доход, който получава собственикът на земеделска земя за ползването ѝ от кооперация, регистрирана по Закона за кооперациите.

18. “Аренда” е доход, който арендодателят получава по силата на договор за аренда.

19. “Производствени дивиденди” са дивидентите, изплатени на член-кооператорите за произведената от тях и продадена на кооперацията продукция.

20. “Потребителски дивиденди” са дивидентите, разпределени за потребителски стоки, които член-кооператорите закупуват от кооперацията.

21. “Непреработена растителна и животинска продукция” е всеки първичен продукт, получен от растенията и животните, който се използва в естествен вид, без да е подлаган на технологична обработка или преработка, в резултат на която да са настъпили физико-химични изменения в състава.

22. “Приемен родител” е всяко лице от приемно семейство по чл. 31 от Закона за закрила на детето.

23. “Здравни заведения” са заведенията по чл. 21, ал. 2 от Закона за здравето.

24. “Лечебни заведения” са лечебните заведения по Закона за лечебните заведения.

25. "Дарение за култура" е безвъзмездно предоставената помощ при условията и по реда на Закона за меценатството.

26. "Трудови правоотношения" са:

а) правоотношенията с работници и служители по Кодекса на труда;
б) правоотношенията с държавни служители и правоотношенията между министъра на отбраната и министъра на вътрешните работи или упълномощени от тях длъжностни лица - от една страна, и служещите в съответните министерства - от друга;

в) правоотношенията с членовете на Висшия съдебен съвет, съдиите, прокурорите, следователите, административните ръководители и техните заместници в органите на съдебната власт, държавните съдебни изпълнители, съдиите по вписванията и съдебните служители по Закона за съдебната власт, както и правоотношенията по Закона за Конституционен съд;

г) правоотношенията между Българската православна църква или друго регистрирано вероизповедание по Закона за вероизповеданията - от една страна, и нейните (неговите) служители с духовно звание - от друга страна;

д) правоотношения с лица, получаващи доходи от длъжности, които са изборни по силата на закон;

е) правоотношенията, свързани с наемане от чуждестранно лице, което няма място на стопанска дейност или определена база в страната, на работна сила, когато трудът се полага на територията на страната.

27. "Работодател" е всяко местно лице, чуждестранно лице, извършващо дейност чрез място на стопанска дейност или определена база на територията на страната, както и търговско представителство по Закона за насърчаване на инвестициите, което наема физически лица по трудови правоотношения.

28. "Упражняване на занаят" е производството на изделия или предоставянето на услуги, осъществявани от физическо лице, вписано в регистъра на занаятчиите, което не е регистрирано като едноличен търговец.

29. "Лица, упражняващи свободна професия" са: експерт-счетоводителите; консултантите; одиторите; адвокатите; нотариусите; частните съдебни изпълнители; съдебните заседатели; експертите към съда и прокуратурата; лицензираните оценители; представителите по индустриална собственост; медицинските специалисти; преводачите; архитектите; инженерите; техническите ръководители; дейците на културата, образованието, изкуството и науката; застрахователните агенти; други физически лица, за които са налице едновременно следните условия:

а) осъществяват за своя сметка професионална дейност;

б) не са регистрирани като еднолични търговци;

в) са самоосигуряващи се лица по смисъла на Кодекса за социално осигуряване.

30. "Извънтрудови правоотношения" са правоотношенията извън тези по т. 26, 28 и 29, по силата на които се дължи постигането на определен резултат от физическо лице, което не е едноличен търговец.

31. "Интелектуална собственост" е собствеността върху произведения на науката, изкуството и литературата, включително кино- и телевизионни филми и магнетофонни записи за телевизионни или радиопредавания; върху патенти, търговски марки, промишлени образци и полезни модели, чертежи, планове, секретни формули и процеси, както и информация за промишлен, търговски или научен опит (ноу-хау).

32. "Собствен капитал на предприятието" във връзка с прилагането на чл. 33, ал. 10 е разликата между балансовата стойност на активите и балансовата стойност на пасивите на предприятието.

33. "Предприятие" е предприятие по смисъла на Закона за счетоводството, както и търговското представителство по Закона за насърчаване на инвестициите и осигурителната каса, създадена на основание чл. 8 от Кодекса за социално осигуряване.

34. "Данъчна спогодба" е:

а) спогодба за избягване на двойното данъчно облагане на доходите;

б) спогодба за избягване на двойното данъчно облагане на доходите и имуществата;

в) спогодба за избягване на двойното данъчно облагане и предотвратяване на отклонението от облагане с данъци върху доходите;

г) спогодба за избягване на двойното данъчно облагане и предотвратяване на отклонението от облагане с данъци върху доходите и имуществата;

д) спогодби и договори за избягване на двойното данъчно облагане в областта на международния въздушен транспорт без оглед на това, дали посочените спогодби и договори са междудържавни или междуправителствени.

35. “Данъчен кредит” е правото при определения от този закон условия да се признае вече платен в чужбина данък върху печалбата или дохода от определения данък върху печалбата на данъчно задълженото лице от източници в страната и в чужбина.

36. “Повторно” е нарушението, извършено в едногодишен срок от влизането в сила на наказателното постановление, с което нарушителят е наказан за същото по вид нарушение.

37. “Оборот” за целите на облагането с окончателен годишен (патентен) данък е сумата от всички реализирани през годината продажби (на продукцията, стоки, услуги и други продажби) от стопанска дейност, намалена с данъка върху добавената стойност и/или акцизите в случаите, когато лицата са били регистрирани по Закона за данък върху добавената стойност и/или имат задължение за начисляване на акциз по Закона за акцизите и данъчните складове.

38. “Обект” за целите на облагането с окончателен годишен (патентен) данък е всяко място, помещение и/или съоръжение, включително на открито, където се извършва дейност по приложението, в т. ч.:

- а) средствата за подслон и местата за настаняване;
- б) заведенията за хранене и развлечения;
- в) магазините, сергиите, масите на пазари, тротоари и улични платна;
- г) ателиетата, работилниците и други помещения, независимо дали същите служат и за други цели или са част от недвижим имот.

39. “Работно място” е приспособена част от обекта, оборудвана за извършване на определен вид дейност или услуга от едно лице.

40. “Жители” за целите на облагането с окончателен годишен (патентен) данък са лицата с настоящ адрес в съответното населено място по данни от месец декември на предходната година на Министерството на регионалното развитие и благоустройството.

41. “Настоящ адрес” е адресът по смисъла на чл. 94 от Закона за гражданската регистрация.

42. “Развлекателни игрални автомати” са игрални автомати без печалба, предназначени за развлечение и отдых, при които срещу цената на една игра се получава определено време за ползване или за игра на автомата.

43. “Средства за подслон” и “места за настаняване” са съответните туристически обекти по чл. 3, ал. 3, т. 1 и 2 от Закона за туризма.

44. “Нетна търговска площ” е площта в съответния търговски обект, в т.ч. и щандовете, която е достъпна за купувачите.

45. “Заведения за хранене и развлечения” са съответните туристически обекти по чл. 3, ал. 3, т. 3 от Закона за туризма.

46. “Бюфет, павилион, каравана” са питейни заведения, предлагащи ограничен асортимент предимно готови стоки, студени и топли закуски, тестени и захарни изделия, пиво, топли и безалкохолни напитки и ограничен асортимент алкохолни напитки.

47. “Компютърна услуга” е предоставяне за ползване на компютърна техника, оборудвана с програмни продукти.

48. “Съоръжение” във връзка с прилагането на раздел I, т. 35 от приложението е всеки отделен уред (машина), който се използва пряко в дейността (перална машина, гладачна преса, сушилна машина и други).

49. “Доходи от спестявания” са:

а) доходите, свързани с всякакъв вид вземания за дълг, независимо дали са гарантирани с ипотека или с клауза за участие в печалбата на длъжника, включително лихвите по депозити в банки, лихвите и отстъпките от облигации и бонове, както и доходите от продажба на облигации и бонове (премии и печалби); не се считат за доход от спестявания неустойките за закъснели плащания;

б) доходите от лихви, реализирани или капитализирани при продажбата, възстановяването или обратното изкупуване на вземанията за дълг по буква “а”;

в) доходите по букви “а” и “б”, изплатени пряко или чрез агент-платец и разпределени от:

аа) колективна инвестиционна схема, лицензирана в друга държава членка;

бб) агент-платец, сертифициран в държавата-членка, в която е установен, като приравнен на колективна инвестиционна схема;

вв) колективна инвестиционна схема, установена в трета държава;

г) доходите от продажба, възстановяване или обратно изкупуване на акции и дялове в лица по подбукви “аа”, “бб” и “вв”, при условие че тези лица инвестират пряко или косвено (чрез лица по подбукви “аа”, “бб” и “вв”) повече от 40 на сто от активите си във вземания за дълг по буква “а”.

50. „Агент-платец” е всяко лице, извършващо стопанска дейност на територията на Кралство Белгия, Република Австрия и Великото Херцогство Люксембург, което изплаща доход от спестявания на местни физически лица по този закон, включително когато е посредник при изплащането на дохода.

Комисията подкрепя по принцип текста на вносителя за § 1, като предлага:

1. В точка 11, буква „б” да се измени така:

„б) сключени при условията и по реда на търгово предлагане по глава единадесета, раздел II, както и сделките при условията и по реда на обратно изкупуване от колективни инвестиционни схеми, които са допуснати за публично предлагане в Република България по реда на Закона за публичното предлагане на ценни книжа.”

2. В т. 31 да отпадне думата „магнетофонни”;

3. Точка 47 да отпадне.

4. Да се създаде нова т. 47 със следното съдържание:

“47. „Средно претеглена цена” е цената, която се определя по следната формула:

$$СПЦ = \frac{ЦП_1 \times БР_1 + ЦП_2 \times БР_2 + \dots + ЦП_n \times БР_n}{БР_1 + БР_2 + \dots + БР_n},$$

където:

СПЦ е средно претеглена цена;

$ЦП_{1,2,\dots,n}$ е цената на придобиване на съответния финансов актив;

$БР_{1,2,\dots,n}$ е броят на финансовите активи, придобити на цена $ЦП_{1,2,\dots,n}$.”

Комисията предлага да се създаде § 1а със следното съдържание:

§ 1а. Този закон въвежда разпоредбите на Директива на Съвета 90/434/ЕИО от 23 юли 1990 г., относно общата схема за данъчно облагане, приложима спрямо сливанията, разделянията, прехвърлянията на активи и замените на акции по отношения на дружества от различни държави членки, Директива на Съвета 2003/48/ЕО от 3 юни 2003 г., относно данъчното облагане на доходи от спестявания под формата на лихвени плащания.

ПРЕХОДНИ И ЗАКЛЮЧИТЕЛНИ РАЗПОРЕДБИ

Комисията подкрепя наименованието.

§ 2. Този закон отменя Закона за облагане доходите на физическите лица (обн., ДВ, бр. 118 от 1997 г.; Решение № 6 на Конституционния съд от 1998 г. - бр. 35 от 1998 г.; изм. и доп., бр. 71 и 153 от 1998 г., бр. 50, 103 и 111 от 1999 г., бр. 105 от 2000 г., бр. 110 от 2001 г., бр. 40, 45, 61 и 118 от 2002 г., бр. 42, 67, 95 и 112 от 2003 г., бр. 36, 37, 53, 70 и 108 от 2004 г., бр. 43, 102, 103 и 105 от 2005 г. и бр. 17 и 63 от 2006 г.).

Комисията подкрепя текста на вносителя за § 2.

§ 3. (1) Лице, което към 31 декември 2006 г. е основен работодател по смисъла на отменения Закон за облагане доходите на физическите лица, преизчислява по реда на същия закон окончателно данъка върху доходите от трудови и приравнени по тях правоотношения на годишна база до 31 януари 2007 г.

(2) За разликата в данъка във връзка с преизчисляването по ал. 1 се прилага чл. 49, ал. 5, 6 и 7.

(3) Работодателите по смисъла на отменения Закон за облагане доходите на физическите лица издават служебната бележка по чл. 38 на същия закон за доходи от трудови правоотношения, получени през 2006 г.

Комисията подкрепя текста на вносителя за § 3.

§ 4. За облагаем доход от трудови правоотношения по смисъла на този закон, начислен, но неизплатен до влизане в сила на този закон, размерът на дължимия авансов данък при окончателното изплащане на дохода се определя по чл. 42, ал. 3.

Комисията подкрепя текста на вносителя за § 4.

§ 5. (1) Доходите, получени до влизането в сила на този закон (различни от доходи от трудови правоотношения) и подлежащи на облагане по отменения Закон за облагане доходите на физическите лица, за които датата на придобиване на дохода по този закон е след 1 януари 2007 г., се приспадат при определяне на облагаемия доход по този закон.

(2) Частта от облагаемите доходи, които на основание чл. 22, ал. 2 от отменения Закон за облагане доходите на физическите лица не са участвали при определяне на данъчната основа по смисъла на същия закон се декларират като облагаем доход по този закон през следващите данъчни години до изчерпване на остатъка от годините по чл. 22, ал. 2 от отменения Закон за облагане доходите на физическите лица.

Комисията подкрепя текста на вносителя за § 5.

§ 6. (1) Доходите, получени през 2006 г. и подлежащи на деклариране по реда на отменения Закон за облагане доходите на физическите лица, се декларират до 15 април 2007 г. с подаване на годишната данъчна декларация по чл. 41 от същия закон.

(2) Предприятията, изплатили през 2006 г. доходи на физически лица (различни от доходи от трудови правоотношения и пенсии), подават справката по чл. 57 от отменения Закон за облагане доходите на физическите лица в срок до 15 април 2007 г.

Комисията подкрепя текста на вносителя за § 6.

§ 7. (1) Дължимият данък за доходи, получени през 2006 г., се внася в сроковете и по реда на отменения Закон за облагане доходите на физическите лица.

(2) За внесения данък по ал. 1 се ползва отстъпка при условията, по реда и в размера, определени с отменения Закон за облагане доходите на физическите лица.

Комисията подкрепя текста на вносителя за § 7.

§ 8. Образците на годишна данъчна декларация за 2006 г. и справката за 2006 г. по чл. 57 от отменения Закон за облагане доходите на физическите лица се утвърждават в срок до 10 януари 2007 г. със заповед на министъра на финансите, която се обнародва в "Държавен вестник".

Комисията подкрепя текста на вносителя за § 8.

§ 9. Образците на декларацията по чл. 37, ал. 4, на сметката за изплатени суми и служебната бележка по чл. 45, ал. 4, на удостоверение по чл. 58 и на данъчната декларация по чл. 59, ал. 1 се утвърждават в срок до 31 декември 2006 г. със заповеди, които се обнародват в "Държавен вестник".

Комисията подкрепя по принцип текста на вносителя за § 9, като предлага следната редакция:
„§ 9. Образците на сметката за изплатени суми и служебната бележка по чл. 45, ал. 4, на удостоверение по чл. 58 и на данъчната декларация по чл. 59, ал. 1 се утвърждават в срок до 31 декември 2006 г. със заповеди на министъра на финансите. Образците и заповедите се обнародват в "Държавен вестник"."

§ 10. В Кодекса за социално осигуряване (обн., ДВ, бр. 110 от 1999 г.; Решение № 5 на Конституционния съд от 2000 г. - бр. 55 от 2000 г.; изм. и доп., бр. 64 от 2000 г.; бр. 1, 35 и 41 от 2001 г., бр. 1, 10, 45, 74, 112, 119 и 120 от 2002 г., бр. 8, 42, 67, 95, 112 и 114 от 2003 г., бр. 12, 21, 38, 52, 53, 69, 70, 112 и 115 от 2004 г., бр. 38, 39, 76, 102, 103, 104 и 105 от 2005 г. и бр. 17, 30, 34, 56, 57, 59, 68 и 82 от 2006 г.) навсякъде думите „Закона за облагане доходите на физическите лица" се заменят със „Закона за данъците върху доходите на физическите лица".

Комисията подкрепя текста на вносителя за § 10.

§ 11. В § 1, т. 17 от Допълнителната разпоредба на Закона за защита от вредното въздействие на химичните вещества и препарати (обн., ДВ, бр. 10 от 2000 г.; изм. и доп., бр. 91 от 2002 г., бр. 86 и 114 от 2003 г., бр. 100 и 101 от 2005 г. и бр. 30 и 34 от 2006 г.) думите „Закона за облагане доходите на физическите лица" се заменят със „Закона за данъците върху доходите на физическите лица".

Комисията подкрепя текста на вносителя за § 11.

§ 12. В чл. 42, ал. 1 и 3 и § 19г, ал. 5 от Преходните и заключителните разпоредби на Закона за здравното осигуряване (обн., ДВ, бр. 70 от 1998 г.; изм. и доп., бр. 93 и 153 от 1998 г., бр. 62, 65, 67, 69, 110 и 113 от 1999 г., бр. 64 от 2000 г., бр. 41 от 2001 г., бр. 1, 54, 74, 107, 112, 119 и 120 от 2002 г., бр. 8, 50, 107 и 114 от 2003 г., бр. 28, 38, 49, 70, 85 и 111 от 2004 г. и бр. 39, 45, 76, 99, 102, 103 и 105 от 2005 г. и бр. 17, 18, 30, 33, 34 и 59 от 2006 г.) думите „Закона за облагане доходите на физическите лица” се заменят със „Закона за данъците върху доходите на физическите лица”.

Комисията подкрепя текста на вносителя за § 12.

§ 13. В чл. 40, ал. 3 и чл. 41 от Закона за интеграция на хората с увреждания (обн., ДВ, бр. 81 от 2004 г.; изм. и доп., бр. 28, 88, 94, 103 и 105 от 2005 г. и бр. 18, 30, 33, 37 и 63 от 2006 г.) думите „Закона за облагане доходите на физическите лица” се заменят със „Закона за данъците върху доходите на физическите лица”.

Комисията подкрепя текста на вносителя за § 13.

§ 14. В чл. 2, ал. 2 от Закона за някои права на лицата, които са били президенти на Република България (ДВ, бр. 59 от 2003 г.) думите „Закона за облагане доходите на физическите лица” се заменят със „Закона за данъците върху доходите на физическите лица”.

Комисията подкрепя текста на вносителя за § 14.

§ 15. В § 1, т. 2 от Допълнителните разпоредби на Закона за семейни помощи за деца (обн., ДВ, бр. 32 от 2002 г.; изм. и доп., бр. 120 от 2002 г., бр. 112 от 2003 г., бр. 69 от 2004 г., бр. 105 от 2005 г. и бр. 21, 30, 33 и 68 от 2006 г.) думите „Закона за облагане доходите на физическите лица” се заменят със „Закона за данъците върху доходите на физическите лица”.

Комисията подкрепя текста на вносителя за § 15.

§ 16. В чл. 33, ал. 2 от Закона за местните избори (обн., ДВ, бр. 66 от 1995 г.; попр., бр. 68 от 1995 г.; Решение № 15 на Конституционния съд от 1995 г. - бр. 85 от 1995 г.; изм. и доп., бр. 33 от 1996 г.; Решение № 4 на Конституционния съд от 1997 г. - бр. 22 от 1997 г.; изм. и доп., бр. 11 и 59 от 1998 г., бр. 69 и 85 от 1999 г., бр. 29 от 2000 г., бр. 24 от 2001 г., бр. 45 от 2002 г., бр. 69 и 93 от 2003 г., бр. 28 от 2005 г. и бр. 17, 24, 30 и 69 от 2006 г.) думите „Закона за облагане доходите на физическите лица” се заменят със „Закона за данъците върху доходите на физическите лица”.

Комисията подкрепя текста на вносителя за § 16.

§ 17. В чл. 15а от Закона за избиране на народни представители (обн., ДВ, бр. 37 от 2001 г.; Решение № 8 на Конституционния съд от 2001 г. - бр. 44 от 2001 г.; изм. и доп., бр. 45 от 2002 г., бр. 28, 32 и 38 от 2005 г. и бр. 24, 30 и 63 от 2006 г.) думите „Закона за облагане доходите на физическите лица” се заменят със „Закона за данъците върху доходите на физическите лица”.

Комисията подкрепя текста на вносителя за § 17.

§ 18. В чл. 178, ал. 2, т. 1 от Данъчно-осигурителния процесуален кодекс (обн., ДВ, бр. 105 от 2005 г.; изм. и доп., бр. 30, 33, 34, 59, 63, 73, 82 и 86 от 2006 г.) думите „Закона за облагане доходите на физическите лица” се заменят със „Закона за данъците върху доходите на физическите лица”.

Комисията подкрепя текста на вносителя за § 18.

Комисията предлага да се създаде нов § 19 със следното съдържание:

§ 19. В чл. 10л, ал. 3 от Закона за избиране на президент и вицепрезидент на републиката (обн., ДВ, бр. 82 от 1991 г., изм., бр. 98 от 1991 г., бр. 44 от 1996 г., бр. 59 от 1998 г., бр. 24, 80, 90 от 2001 г., бр. 45 от 2002 г., бр. 28 от 2005 г., бр. 24 и 63 от 2006 г.) думите „Закона за облагане доходите на физическите лица” се заменят със „Закона за данъците върху доходите на физическите лица”.

§ 19. Законът влиза в сила от 1 януари 2007 г. с изключение на § 9, който влиза в сила от датата на обнародване на закона в „Държавен вестник”.

Комисията подкрепя текста на вносителя за § 19, който става § 20.

**ПРЕДСЕДАТЕЛ НА КОМИСИЯТА
ПО БЮДЖЕТ И ФИНАНСИ:**

ПЕТЪР ДИМИТРОВ

Раздел I
ВИДОВЕ ПАТЕНТНИ ДЕЙНОСТИ И ГОДИШНИ РАЗМЕРИ НА ДАНЪКА

1. Средства за подслон и места за настаняване с не повече от 20 стаи - данъкът се определя за стая според местонахождението на обекта:

	I група (сума за стая , лв.)	II група (сума за стая, лв.)	III група (сума за стая, лв.)	IV група (сума за стая, лв.)
1 и 2 звезди	250	200	75	25

2. Заведения за хранене и развлечения - данъкът се определя за място за консумация, включително на открити площи, или за обект, според местонахождението на обекта:

	I група (за място, лв.)	II група (за място, лв.)	III група (за място, лв.)	IV група (за място, лв.)
а) ресторанти:				
1 - 2 звезди	35	15	5	1
3 звезди	60	30	10	6
б) заведения за бързо обслужване:				
1 - 2 звезди	20	8	2	1
3 звезди	35	20	6	3
в) питейни заведения, с изключение на посочените в буква "е":				
1 - 2 звезди	20	8	2	1
3 звезди	35	20	6	2
г) кафе-сладкарници:				
1 - 2 звезди	20	8	2	1
3 звезди	50	30	10	3
д) барове:				
- дневни:				
2 звезди	50	30	10	3
3 звезди	84	52	24	10
- нощни:				
2 звезди	63	39	14	5
3 звезди	98	65	36	20
е) бюфети, каравани и павилиони - за обект:	500	300	100	75

3. Търговия на дребно до 100 кв. м нетна търговска площ на обекта - данъкът се определя за 1 кв. м нетна търговска площ според местонахождението на обекта.

а) Столична община:

Столична община	I зона	II зона	III зона	IV зона
лева за 1 кв. м.	20	16	11	6

б) градовете Пловдив, Варна и Бургас - 18 лв. за 1 кв. м нетна търговска площ на обекта;
в) други населени места:

I група	II група	III група	IV, V група	VI, VII, VIII група
---------	----------	-----------	-------------	---------------------

17	10	6	4	2
----	----	---	---	---

4. Платени паркинги - данъкът се определя за място за паркиране, според местонахождението на обекта:

а) Столична община:

	Зона/лева			
Столична община	I	II	III	IV
лева за брой място	200	150	100	80

б) други населени места:

Група	I	II	III	IV, V	VI, VII, VIII
лева за брой място	90	60	35	20	5

5. Дърводелски услуги - данъкът се определя според местонахождението на обекта:

а) Столична община – 780 лв.

б) други населени места:

I група	II група	III група	IV, V група	VI, VII, VIII група
500	360	220	100	50

6. Шивашки, кожарски, кожухарски и плетачни услуги - данъкът се определя според местонахождението на обекта:

а) Столична община – 840 лв.

б) други населени места:

I група	II група	III група	IV, V група	VI, VII, VIII група
540	390	240	110	40

7. Търговия, изработка и услуги за изделия от благородни метали - данъкът се определя според местонахождението на обекта:

а) Столична община – 2500 лв.

б) други населени места:

I група	II група	III група	IV, V група	VI, VII, VIII група
1500	1000	900	700	500

8. Обущарски и шапкарски услуги - данъкът се определя според местонахождението на обекта:

а) Столична община – 120 лв.

б) други населени места:

I група	II група	III група	IV, V група	VI, VII, VIII група
90	60	50	40	40

9. Металообработващи услуги - данъкът се определя според местонахождението на обекта:

а) Столична община – 910 лв.

б) други населени места:

I група	II група	III група	IV, V група	VI, VII, VIII група
750	480	330	200	100

10. Бръснарски и фризьорски услуги, ветеринарно-фризьорски услуги - данъкът се определя за работно място според местонахождението на обекта:

а) Столична община:

I зона	II зона	III зона	IV зона
840	560	350	210

б) други населени места:

I група	II група	III група	IV, V група	VI, VII, VIII група
608	390	240	132	60

11. Машинописни и/или копирни услуги - данъкът се определя на брой устройство според местонахождението на обекта:

а) Столична община:

I зона	II зона	III зона	IV зона
594	528	462	396

б) други населени места:

I група	II група	III група	IV, V група	VI, VII, VIII група
508	427	336	224	180

12. Козметични услуги, поставяне на татуировки - данъкът се определя за работно място според местонахождението на обекта:

а) Столична община:

I зона	II зона	III зона	IV зона
900	630	540	450

б) други населени места:

I група	II група	III група	IV, V група	VI, VII, VIII група
630	450	230	200	130

13. Маникюр, педикюр - данъкът се определя за работно място според местонахождението на обекта:

а) Столична община:

I зона	II зона	III зона	IV зона
420	350	280	210

б) други населени места:

I група	II група	III група	IV, V група	VI, VII, VIII група
338	260	180	77	60

14. Часовникарски услуги - данъкът се определя според местонахождението на обекта:

а) Столична община – 390 лв.;

б) други населени места:

I група	II група	III група	IV, V група	VI, VII, VIII група
313	180	110	70	60

15. Тапицерски услуги - данъкът се определя според местонахождението на обекта:

а) Столична община – 520 лв.;

б) други населени места:

I група	II група	III група	IV, V група	VI, VII, VIII група
438	360	275	200	180

16. Автомивки; ремонт, регулиране и балансиране на гуми - данъкът се определя според местонахождението на обекта:

- а) Столична община – 1200 лв.;
- б) други населени места:

I група	II група	III група	IV, V група	VI, VII, VIII група
890	650	450	230	190

17. Авторемонтни, автотенекеджийски, автобояджийски и други услуги по техническото обслужване и ремонта на моторни превозни средства - данъкът се определя според местонахождението на обекта:

- а) Столична община – 1900 лв.;
- б) други населени места:

I група	II група	III група	IV, V група	VI, VII, VIII група
1350	1000	700	350	280

18. Ремонт на електро- и водопроводни инсталации - данъкът се определя според местонахождението на обекта:

- а) Столична община – 560 лв.;
- б) други населени места:

I група	II група	III група	IV, V група	VI, VII, VIII група
405	260	180	132	100

19. Стъklarски услуги - данъкът се определя според местонахождението на обекта:

- а) Столична община – 700 лв.;
- б) други населени места:

I група	II група	III група	IV, V група	VI, VII, VIII група
540	325	240	132	100

20. Поддържане и ремонт на битова техника, уреди, аудио-визуални уреди, климатици, ремонт на музикални инструменти - данъкът се определя според местонахождението на обекта:

- а) Столична община – 980 лв.;
- б) други населени места:

I група	II група	III група	IV, V група	VI, VII, VIII група
694	462	284	174	47

21. Отдаване на видеокасети под наем - данъкът се определя според местонахождението на обекта:

- а) Столична община – 3250 лв.;
- б) други населени места:

I група	II група	III група	IV, V група	VI, VII, VIII група
2500	1800	880	600	300

22. Компаньонки и компаньони - данъкът се определя според местонахождението на обекта:

- а) Столична община – 6440 лв.;
- б) други населени места:

I група	II група	III група	IV, V група	VI, VII, VIII група
6440	5200	4200	3520	3000

23. Масажистки и масажисти - данъкът се определя според местонахождението на обекта:

- а) Столична община – 1680 лв.;
- б) други населени места:

I група	II група	III група	IV, V група	VI, VII, VIII група
1680	1300	960	660	500

24. Гадатели, екстрасенси и биоенерготерапевти - данъкът се определя според местонахождението на обекта:

- а) Столична община – 5600 лв.;
- б) други населени места:

I група	II група	III група	IV, V група	VI, VII, VIII група
5600	4550	3600	2750	2000

25. Фотографски услуги - данъкът се определя според местонахождението на обекта:

- а) Столична община – 1040 лв.;
- б) други населени места:

I група	II група	III група	IV, V група	VI, VII, VIII група
750	600	440	300	200

26. Посреднически услуги при покупко-продажба, замяна и отдаване под наем на недвижими имоти - данъкът се определя според местонахождението на обекта:

- а) Столична община – 3500 лв.;
- б) градовете Пловдив, Варна и Бургас - 2500 лв.;
- в) други населени места:

I група	II група	III група	IV, V група	VI, VII, VIII група
1500	700	400	200	100

27. Санитарни възли, наети под аренда - данъкът се определя според местонахождението на обекта:

- а) Столична община:

I зона	II зона	III зона	IV зона
420	350	310	280

- б) други населени места:

I група	II група	III група	IV, V група	VI, VII, VIII група
340	290	240	190	150

28. Ключарски услуги, ремонт на брави, поправка на чанти, книговезки услуги, ремонт на шевни машини - данъкът се определя според местонахождението на обекта:

- а) Столична община – 198 лв.;

- б) други населени места:

I група	II група	III група	IV, V група	VI, VII, VIII група
198	122	90	71	50

29. Ремонт на чадъри, ремонт и зареждане на запалки, ремонт на велосипеди, коминочистачни услуги - данъкът се определя според местонахождението на обекта:

- а) Столична община – 98 лв.;

- б) други населени места:

I група	II група	III група	IV, V група	VI, VII, VIII група
98	85	72	61	50

30. Заложни къщи:

а) Столична община – 28 000 лв.;

б) други населени места:

I група	II група	III група	IV, V група	VI, VII, VIII група
28 000	18 200	12 000	6600	3000

31. Продажба на вестници, списания, българска и преводна литература - данъкът се определя според местонахождението на обекта:

а) Столична община:

I зона	II зона	III зона	IV зона
260	195	130	104

б) други населени места:

I група	II група	III група	IV, V група	VI, VII, VIII група
188	120	90	60	30

32. Ремонт на компютри, компютърна и друга електронна офис техника (копирни апарати, факс апарати, принтери и др.) - данъкът се определя според местонахождението на обекта:

а) Столична община – 1300 лв.;

б) други населени места:

I група	II група	III група	IV, V група	VI, VII, VIII група
995	900	865	390	300

33. Игри с развлекателен или спортен характер - данъкът се определя за брой съоръжения според местонахождението на обекта:

а) развлекателни игрални автомати и други игри, функциониращи чрез вкарването на монета или жетон:

- Столична община – 198 лв.;

- други населени места:

I група	II група	III група	IV, V група	VI, VII, VIII група
198	171	146	112	100

б) минифутбол, тенис на маса, хвърляне на стрели, пейнтбол и спийдбол, минибаскетбол, бридж, табла:

- Столична община – 26 лв.;

- други населени места:

I група	II група	III група	IV, V група	VI, VII, VIII група
26	22	17	10	8

в) зали за боулинг и кегелбан - за игрален коридор, и билиард - за маса:

- Столична община – 140 лв.;

- други населени места:

I група	II група	III група	IV, V група	VI, VII, VIII група
---------	----------	-----------	-------------	---------------------

140	104	72	55	40
-----	-----	----	----	----

34. Фитнес центрове и спортни зали - данъкът се определя според местонахождението на обекта:

- а) Столична община – 4 лв. за 1 кв. м и 840 лв. за един фитнес уред;
б) други населени места:
за кв. м.

I група	II група	III група	IV, V група	VI, VII, VIII група
4	3,5	2,5	2	1,5

за фитнесуред:

I група	II група	III група	IV, V група	VI, VII, VIII група
840	715	540	440	300

35. Химическо чистене, пране и гладене - данъкът се определя на брой съоръжения според местонахождението на обекта:

- а) Столична община – 440 лв.
б) други населени места:

I група	II група	III група	IV, V група	VI, VII, VIII група
440	325	243	187	133

36. Мелничарски услуги:

- а) мелници за брашно - 18 лв. на линеен сантиметър от дължината на млевната линия;
б) мелници за фураж стационарни - 600 лв.;

37. Услуги с атрактивен характер:

а) корабчета	750 лв. на брой;
б) лодки	450 лв. на брой;
в) яхти	900 лв. на брой;
г) джетове	900 лв. на брой;
д) влакчета	30 лв. на място;
е) файтони	75 лв. на място;
ж) водни ски, водни планери и сърфове, водни колела, включително надуваеми, водни увеселения	150 лв. на брой оборудване;
з) зимни ски (включително ски-екипировка), зимни кънки, сноубордове, шейни	150 лв. на брой оборудване;
и) въртележки, виенски колела, блъскащи се колички, велосипеди и рикши	150 лв. на място;
к) детски колички и моторчета	150 лв. на брой;
л) стрелбища	300 лв. на брой стрелбище.

38. Обучение на водачи на моторни превозни средства - данъкът се определя за брой моторно превозно средство в следните размери:

	Столична община и I група	II група	III група	IV, V група	VI, VII, VIII група
а) мотопеди, мотоциклети	475	425	350	275	200
б) други МПС	950	850	700	550	400

39. Услуги “Пътна помощ” на пътни превозни средства - 2000 лв. за брой моторно превозно средство.

40. Услуги със земеделска и горска техника - данъкът се определя за брой техника, както следва:

- а) комбайн - 330 лв.;
- б) трактори, тракторни ремаркета, самоходни шасита и други самоходни и самодвижещи се машини - 110 лв.;
- в) прикачни, навесни и стационарни машини - 11 лв.

Предложение от н.п. Ясен Попвасилев и Мартин Димитров:

Създава се нова т. 41:

„41. Транспортни услуги с едно моторно превозно средство – данъкът се определя в следните размери:

		I	II	III
а)	леки автомобили	653	350	135
б)	автобуси до 22 места, включително мястото на водача	798	490	270
в)	автобуси над 22 места	1088	630	350
г)	товарни автомобили, включително ремаркета и полуремаркета:			
	за всеки започнат тон товароносимост до 5 тона	102	84	68
	за всеки започнат тон над 5 тона до 10 тона	73	56	40
	за всеки започнат тон над 10 тона	44	28	14

Комисията не подкрепя предложението.

Предложение от н.п. Мария Капон:

Създава се нова т. 41, включваща:

а) Лицата, извършващи транспортна дейност, заплащат годишен данък за дейност с едно моторно превозно средство

	група 1	група 2	група 3
леки автомобили	600	350	150
автобуси до 22 места,	800	450	250
над 22 места	1200	600	350
товарни автомобили			
до 5 тона	100	80	60
до 10 тона	70	50	40
над 10 тона	40	30	15

б) Лицата, извършващи таксиметрови превози и превози по допълнителни автобусни линии, независимо от годишния оборот за предходната година и от осъществяването и на други дейности, заплащат годишния данък за дейност с едно моторно средство в размер по ал.1, а за другите дейности се облагат по общия ред;

в) първа група - София, Пловдив, Варна, Бургас, Русе, Стара Загора и Плевен; втора група с над 50000 жители; трета група до 50000 жители.

Комисията не подкрепя предложението.

Комисията подкрепя текста на вносителя за раздел първи.

Раздел II
ГРУПИ И ЗОНИ ПО ВИДОВЕ ДЕЙНОСТИ

1. Групите по раздел I, т. 1 и 2 са, както следва:

а) първа група: София (включително Драгалевци, Бояна, Бистрица, Симеоново, Баня, Панчарево, Горубляне и Владая), Пловдив, Варна, Бургас и Русе;

б) втора група: населените места с население над 50 000 жители; курортните комплекси и ваканционните селища по Черноморието, включително Албена, Златни пясъци, Слънчев бряг, Елените, "Св. св. Константин и Елена", Ривиера, Слънчев ден, Дюни; курортните комплекси Пампорово и Боровец; Несебър, Созопол; балнеоложките центрове Сандански, Хисаря, Велинград; планинските центрове Витоша и Беклемето; планинският курорт Банско;

в) трета група: населени места с население до 50 000 жители, с изключение на балнеоложките центрове Сандански, Хисаря и Велинград; всички селища по Черноморието, с изключение на тези по втора група;

г) четвърта група: населените места с население до 5000 жители, с изключение на тези по втора и трета група.

2. За всички останали дейности групите и зоните по раздел I са, както следва:

а) Столичната община със следните зони:

- първа зона включва районите: "Лозенец", "Възраждане", "Триадица", "Оборище", "Средец" и "Сердика";

- втора зона включва районите: "Изгрев", "Слатина", "Красно село" и "Подуяне";

- трета зона включва районите: "Студентски", "Младост", "Надежда", "Искър", "Витоша", "Люлин", "Илинден", "Красна поляна" и "Овча купел";

- четвърта зона включва районите: "Нови Искър", "Връбница", "Кремиковци", "Панчарево" и "Баня";

б) първа група: Благоевград, Бургас, Варна, Русе, Пловдив, Плевен, Стара Загора, Велико Търново, включително курортните комплекси и ваканционните селища по Черноморието, в т. ч. Албена, Златни пясъци, Слънчев бряг, Елените, "Св. св. Константин и Елена", Ривиера, Слънчев ден, Дюни; курортните комплекси Пампорово и Боровец; Несебър, Созопол; балнеоложките центрове Сандански, Хисаря, Велинград; планинските центрове Витоша и Беклемето и планинският курорт Банско, с изключение на дейностите по раздел I, т. 3, буква "б" и т. 26 за Пловдив, Варна и Бургас. За балнеоложките центрове Сандански, Хисаря, Велинград, и за планинския курорт Банско, когато дейността е по раздел I, т. 3, буква "в", т. 5-32, 35 и 38 групата се определя в зависимост от категорията на населеното място;

в) втора група: Габрово, Добрич, Кюстендил, Пазарджик, Перник, Разград, Сливен, Търговище, Хасково, Шумен, Ямбол, Ботевград, Горна Оряховица, Дупница, Петрич, Самоков, Свищов, Червен бряг, всички селища по Черноморието, с изключение на тези по предходната група. За дейностите по раздел I, т. 5-32, които се извършват в населено място с III, IV, V, VI, VII или VIII категория, групата се определя според категорията на населеното място съгласно букви "г", "д" или "е";

г) трета група: Кърджали, Силистра, Смолян, Димитровград, Карлово, Казанлък, Лом, Враца, Ловеч, както и населените места с III категория, с изключение на Берковица и посочените в предходните групи;

д) четвърта група: Видин, Монтана, Берковица и населените места с IV и V категория, с изключение на посочените в предходните групи;

е) пета група: населените места с VI, VII и VIII категория, с изключение на посочените в предходните групи.

3. Категорията на населеното място по т. 2 се определя в съответствие с действащата към 1 януари на данъчната година заповед на министъра на регионалното развитие и благоустройството, издадена на основание чл. 36, ал. 2 от Закона за административно-териториалното устройство на Република България.

Предложение от н.п. Борислав Великов:

В т. 2 се правят следните изменения и допълнения:

1. В буква „г“ думата „Лом“ се заличава;

2. В буква „д“ след думата „Монтана“ се добавя „Лом“.

Комисията подкрепя предложението.

Предложение от н.п. Ясен Попвасилев и Мартин Димитров:

1. Създава се нова т. 2:

„2. Групите по раздел I, т. 41 са както следва:

а) първа група: София, Пловдив, Варна, Бургас, Русе, Стара Загора и Плевен;

б) втора група: населените места с население над 50 000 жители;

в) трета група: населените места с население до 50 000 жители.”;

2. Досегашните точки 2, 3 и 4 стават точки 3, 4 и 5.

Комисията не подкрепя предложението.

Комисията подкрепя по принцип текста на вносителя за раздел втори, като предлага:

В т. 2 да се направят следните изменения и допълнения:

1. В буква „г” думата „Лом” да се заличи;

2. В буква „д” след думата „Монтана” да се добави „Лом”.